REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVII.

„GAZETA" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șese lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 220. Brașov, Lunĭ-Marțĭ 5 (18) Octomvrie. 1904.

NOU ABONAMENT
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu 1 Octomvrie st. v. 1904
s'a deschis nou abonament, la care învităm pe toțĭ amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 coróne, pe șese lunĭ 12 coróne, pe trei lunĭ 6 coróne, pe o lună 2 coróne.

Pentru România și streinătate: Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se póte face mai ușor prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

De ce vor sĕ isoleze pe Sașĭ?

Vĕdurăm, care este planul guvernului în cestiunea reformei școlare: sĕ caute în tot chipul a împedeca, ca Sașii sĕ mĕrgă mână în mână cu Românii contra proiectului de reformă școlară a lui Berzeviczy.

E o cestiune culturală și nu politică, e vorba de cea mai elementară libertate a unui popor de a se puté cultiva în limba sa proprie. Atentatul, ce se comite prin acel proiect în contra vieții și a desvoltării firescĭ a naționalităților din Ungaria e atât de cumplit, încât, décă ar ajunge la cunoscința lumii culte europene în tótă golătatea lui, Ungurii șĭ-ar perde pentru tot-deuna dreptul de a mai reclama înaintea civilisațiunei europene, că sunt o națiune cultă și liberală.

De aci silința celor de la guvern pentru a presenta tótă tréba lui Berzeviczy numai ca o simplă completare a sistemului inaugurat acum 25 de anĭ în învĕțĕmêntul public, fără alterarea drepturilor diferitelor confesiunĭ. Sĕ se crédă adecă în afară, că nu e vorba de nimicirea esistenței școlelor nemaghiare, ci numai de supunerea lor la unele exigențe neînlăturabile, în iusteresul statului.

Sașii ardelenĭ, carĭ sunt mai apropiațĭ, prin legăturile lor de sânge și spirituale, de Germanii din marele imperiu, ar contribui printr'o atitudine a lor hotărîtă și corespundĕtóre realului pericol, ce-i amenință la feliu și pe ei, ca conaționalilor lor din Germania sĕ li-se deschidă ochii cum se cade asupra uneltirilor maghiarismului violent. Acésta, firesce, ar prejudeca mult interesului ce-l au Maghiarii de a ascunde mâța în sac.

Decĭ Sașii trebue isolațĭ, trebue sĕ li-se spună, că mórtea lor le va veni de la Românĭ, nu dela Ungurĭ, că interesul lor este sĕ facă până la sfîrșit causă comună cu partidul lui Tisza, căcĭ de la acesta tot mai pot pișca câte ceva; trebue sĕ fie amăgițĭ a crede, că, décă deputațiĭ lor nu vor eși din partid, cum pretind interesele de viéță ale poporului săsesc în momentele când se tratéză de gâtuirea și a ultimului lui razim, a autonomiei bisericescĭ, — totușĭ le va fi cu putință sé mai facă sĕ li-se priméscă cutare amĕndament la proiectul de reformă, prin care s'ar mai ușura puțintel osânda ce se va pronunța și asupra învĕțĕmêntului lor public. „P. Lloyd" a și încercat în articolul ce l'a scris despre memorandul săsesc, sĕ le tragă un fir dulce prin gură, opinând — se înțelege fără nicĭ un obligo — că póte n'ar fi tocmai absolut necesar sĕ li-se ia confesiunilor dreptul de a-șĭ disciplina ele însele pe învĕțătorĭ, pe lângă óre-carĭ cautele.

Apelul adresat de Sașii sibienĭ deputaților lor este un indiciu, că ei în adevĕr n'au de gând sĕ ia o posiție în general prostetătóre față cu reforma școlară intenționată și că se vor mărgini a stărui sĕ se mai ia câte ceva din asprimea cutărei dieposițiunĭ.

Décă acésta va fi în adevĕr atitudinea Sașilor, atuncĭ Ungurii de la putere îșĭ vor fi ajuns scopul, de a face sĕ apară înafară, că Sașii au consimțit la cele ce s'au făcut; decĭ nu póte fi vorba de sugrumarea școlelor naționalitățiunĭ.

In interesul causei celei marĭ a libertății popórelor am dori iusĕ, ca sĕ nu se întîmple așa, și cel puțin în momentul suprem, când se tractéză de ultima carte de joc, Sașii sĕ șĭ regăsĕscă rostul istoriei lor.

Brașov, 4 (17) Octomvrie.

In afacerea revisuirei regulamentului camerei nu s'a întêmplat nimic nou. Contele *Tisza* e firm decis a șĭ duce în îndeplinire planul sĕu de revisuire și cel mult décă va renunța la desbaterea proiectului privitor la contingentul de recruțĭ, în termin fix. In cestiunea acésta Tisza trebue sĕ țină sémă nu numai de resistența oposițiunei, ci și de îngrijirile ce s'au ivit în sinul aderenților sĕi. Se crede, că în decursul acestei sĕptĕmânĭ ministrul președinte îșĭ v'a motiva în cameră proiectul sĕu de revisuire.

In dieta Austriei de jos s'a urmat în diua de 14 Octomvrie o discuție agitată în jurul creării a două burse de câte 600 cor. pentru doi elevĭ de ai academiei de export din Viena, întreținută de museul comercial austriac. Deputatul *Schneider*, ca referent, a propus a-se enunța în condițiile concursului, că aceste burse nu se pot acorda decât concurenților de religiunea creștină. Deputatul *Strobel* a combătut clausula acésta spunĕnd, că nu e necesară, deóre-ce acordarea și dealtmintrea este în mânile comitetului provincial și afară de aceea bursierii ar fi stigmatisațĭ din capul locului ca antisemițĭ (*Bielohlavek:* Asta nu e rușine!). Décă jidovii n'ar fi mers în streinătate, astădĭ póte n'am avé export (*Sturm:* N'au făcut alta în streinătate, de cât că ne-au discreditat!) Deputatul *Blach* susține, că clausula acésta are scop demonstrativ, spre a arăta, că dieta Austriei este antisemită (Bielohlavek: Așa este!). Sĕu póte vrețĭ a șterge egalitatea jidovilor? (Bielohlavek: Da!) Cu asta nu vețĭ isbuti! (Bielohlavek: Póte va mai veni odată un împĕrat ca Titus!). Décă vețĭ ceti istoria, vețĭ vedé, că jidovii au fost detestațĭ pretutindenea (Bielohlavek: Și noi sĕ facem escepție?). Clausula a mai fost combătută de baronul Lindhein, curatorul academiei de export. Apoi luà cuvêntul deputatul Bielohlavek, spunĕnd într'un discurs mai lung, că antisemiții n'au nimica contra religiunei evreescĭ, ci contra solidarității internaționale a Evreilor, care tinde cu orĭ-ce preț a libera pe ucigașĭ ca Hülsner și pe trădătorĭ ca Dreyfus. Nu ni-se póte cere sĕ creăm stipendii pentru sprijinirea jidovilor. Noi suntem partid german și creștin și suntem sincerĭ și spunem pe față ce vrem. A mai vorbit pentru clausulă deputatul *Steiner*, ér la sfîrșit a mai luat cuvêntul referentul *Schneider*, arătând, că jidovii au venit cu exportul lor, după-ce fabricanții creștinĭ au creat acest export prin mărfurĭ solide, pe carĭ jidovii le-au falsificat, discreditând exportul. Când ministrul de externe a susținut, că la Bucurescĭ se exportéză mărfurĭ próste, pressa evreéscă l'a atacat. Colegul *Blach* a susținut, că Evreii au fost pretutindenea prigonițĭ. Ațĭ cetit istoria? Scițĭ, că în Spania timp de șépte secole s'au bucurat de egalitate și privilegi și numai după-ce Spaniolii au fost storșĭ și esploatațĭ de jidovĭ, s'au sculat împotriva lor?

Propunerea s'a primit cu amandamentul deputatului Sturm punĕndu-se în loc de „religiunea creștină" cuvintele „*origine arică*".

Familia regală română la Iașĭ.

Familia regală română a sosit la Iașĭ, Vinerĭ 1/14 Octomvrie.

Deși sosirea era anunțată la órele 4 d. m., lumea începuse a curge în valurĭ încă de diminéță așa că pe la órele 2 d. a. circulația pe stradele prin carĭ trebuia sĕ trécă cortegiul regal, devenise aprópe imposibilă.

Pe trotuarele bulevardului principelui Ferdinand, stradelor Arcu, Golia, Ștefan cel mare, până la Mitropolie și îndărăt, piața Unirea, stradele Lăpușneanu, Carol, până la comandamentul corpului 4 de armată, erau înșirațĭ elevii și elevele școlelor, trupe de cavalerie, vînătorĭ și artilerie.

In curtea Mitropoliei se aflau înșirațĭ în drépta și în stânga elevii seminarului „Veniamin" și ai școlei de fii de militarĭ.

Intrarea în gară a trenului regal este anunțată prin loviturĭ de tun, trase de pe dealul Galatei.

La oprirea trenului în gară lumea isbucnesce în urale entusiaste.

Cel dintâiŭ a scoborît din tren regele apoi principele Ferdinand, regina, principesa Maria și principele Carol.

Regele a trecut în revistă compania de onóre cu drapel și musică și a primit raportul d-lui general Iarca, comandantul corpului 4 de armată.

MM. LL. și AA. LL. RR. au fost primițĭ de d-l președinte al consiliului și de miniștri Sp. Haret și Costinescu de primarul Urusoff, d-l general Wanka, d-nii P. Poni, vice-președinte al Senatului și St. Șendrea, vice-președinte al Camerei, P. Carp, fost-președinte de consiliu, G. Adamescu, P. Gârboviceanu, N. Gane, prefect C. B. Pennescu, primar, care a oferit tradiționala pâne și sare, Rosetti Solescu, ministrul României la Petersburg, Mavrodin, ministru la Bruxelles, Ghica, ministru la Atena, și de un mare numĕr de notabilitățĭ, profesorĭ universitarĭ, magistrațĭ etc.

Dómnele au oferit nenumĕrate și fórte frumóse buchete de florĭ reginei și principesei Maria.

După-ce s'au întreținut cu o deosebită afabilitate cu persónele presente, Majestățile lor și Altețele lor regale au luat loc în trăsurĭ și au pornit la Mitropolie.

Regele a învitat în trăsură pe d-l primar Penescu.

Pe tot parcursul, de la gară până la Metropolie, decimile de mii de ómenĭ aclamau cu entusiasm pe Suverani. Era una din acele manifestațiĭ carĭ înalță sufletele și mișcă până la lacrimĭ.

Regele și regina au fost întîmpinațĭ pe treptele Mitropoliei de d-l președinte al consiliului și de d-l ministru Haret, ér la intrarea în biserică de I. P. S. Sa Mitropolitul Parthenie, cu crucea și evanghelia și de PP. SS. episcopii Dionisie al Buzeului, Pimen al Dunării de jos, Conon al Hușilor, archereii Calistrat Orleanu și Ghenadie Georgescu și un mare numĕr de archimandrițĭ și preoțĭ.

Imediat apoi s'a oficiat un Te-Deum solemn în cântările escelentului cor metropolitan.

De la Metropolie familia regală a plecat în nesfârșite aclamațiunĭ ale mulțimei la comandamentul armatei, unde a fost întîmpinat de d-nii generalĭ Iarca și Beller și de toțĭ ofițerii superiorĭ din garnisónă.

Regele și regina au rĕmas aci unde sunt găzduițĭ ér AA. LL. RR. au trecut peste drum la cercul militar, unde li-s'a preparat apartamentele.

Vinerĭ séra a avut loc la comandament un prând intim la care M. S. Regele a binevoit a invita pe d-nii miniștri și pe trimișii speciali rus și austriac. Regele a ridicat un toast pentru prosperitatea orașului, la care a rĕspuns primarul *Penescu*.

Intregul oraș a fost splendid iluminat.

Diua de Sâmbătă.

La órele $9^1/_2$ a. m. familia regală a asistat la consacrarea bisericei S. Nicolae Domnesc, rĕmânênd pe Duminecă la aceeașĭ oră consacrarea monumentalei biseric „Trei Erarchĭ" restaurată radical de architectul Lecomte du Nouy.

La 12 óre s'a dat un prând la comanda corpului IV de armată, la care afară de familia regală, numĕrând și pe principele Carol, au luat parte: principele *Urusoff*, guvernorul Basarabiei, cu suita, generalul *Wanka*, delegatul M. Sale împĕratul și regele monarchiei Austro-Ungare cu adjutantul sĕu colonelul *Schubert*, d-l D. Sturdza, ministrul președinte, consulii Austro-Ungariei și Rusiei, colonelul Bachmayer, șambelanul curții Hohenzollern, d-l Penescu, primarul din Iașĭ, P. P. Carp, fost ministru-președinte, Gane, prefectul județului, Sandulescu, prefectul poliției, Lecomte de Nouy, Hina și Crivĕț, consilierii Curții de apel, d-l Astor, etc., cu totul 40 persóne. La desert Regele a rostit următorul toast:

„Implinesc o datorie plăcută inimei mele ridicând un toast pentru Maiestatea Sa Impĕratul Francisc Iosif și Maiestatea Sa Impĕratul Nicolae, carĭ au bine-voit a mĕ saluta prin delegațĭ speciali în a doua

capitală a mea. Exprimându-mi viile mulțumiri pentru acéstă grațiósă atențiune, fac urările cele mai ferbinți pentru fericirea Maiestăților lor și pentru prosperitatea puternicelor lor imperii, legate prin strînsă amiciție cu România.

Beau în sănătatea Maiestăţii Sale Impěratul Austriei şi Regele Ungariei şi în sănětatea Maiestăţii Sale Impěratul Rusiei".

Principele Urusoff și generalul Wanka au mulțumit respectuoși.

După amiadi familia regală a cercetat diferite stabilimente. Regele a visitat spitalul S. *Spiridon*, adresând cuvinte de mângâiere pacienților, s'a întreținut cu diferiți șefi de serviciu, între alții cu deosebire cu d-na Dr. Elena *Pușcariu*, a cărei sală este admirabil aranjată. A visitat apoi salele de operațiune și alte instalațiunî.

In sunetele clopotelor bisericei spitalului și entusiastele ovațiuni ale mulțimei, regele s'a dus la liceul național, unde a fost primit de secretarul general G. *Adamescu* în absența ministrului *Haret*, care însoția pe Maj. Sa regina. Regele s'a întreținut cu directorul *Tomida* și cu elevii. In sala de onóre elevii au esecutat câteva cântece, ér în sala de gimnastică diferite mișcări. Regele și-a esprimat mulțumirea felicitând pe măestrul de gimnastică Negruț. Intrând apoi în sale, a interogat însuși pe elevi din matematică, limba francesă și germană.

De aici M. Sa s'a dus la penitenciarul central, unde a semnat un act de grațiare pentru toți arestanții, a căror pedépsă se termină înainte de 1 Noemvrie.

Regina și principesa Maria au visitat după amiadi șcóla primară Carmen Sylva și școla profesională.

Principele Ferdinand și principele Wilhelm de Hohenzollern au făcut plimbări pe jos pe stradile orașului, ér principele Carol acompaniat de guvernorul sěu a făcut o plimbare cu trăsura, oprindu-se la diferite prăvălii și făcênd cumpěrături.

Séra municipalitatea a oferit un banchet, ér după acésta s'a dat representația teatrală.

La banchetul oferit Sâmbătă de municipalitate, d-l D. *Sturdza* a ridicat un toast în sănětatea împěratului și împěrătesei Rusiei. Principele *Urusoff* a rěspuns ridicând paharul pentru prosperitatea României.

La representația teatrală și-a dat concursul și d-șóra A. *Bârsescu*. Orașul a fost iluminat.

Regele a conferit principelui *Urusoff* și generalului *Wanka* marea Cruce a *„Coronei României"* și diferite distincțiuni suitelor lor.

Dieta ungară.

— *Ședința de la 15 Octomvrie.* —

In ședința de Sâmbătă s'a continuat desbaterea asupra *provisoriului vamal cu Italia.*

Contele Albert *Apponyi* s'a ocupat cu acest proiect din punct de vedere economic și din punct de vedere al dreptului public. In încheierea provisorică o convențiunei el nu vede acel folos economic de dragul căruia guvernul a mers până a călca legea, deórece proiectul de lege, care menține favorul de vamă pe vin până la finea anului, este un regres din punct de vedere economic.

Trecênd la partea de drept public a cestiunei Apponyi spune, că stăm față cu fapte surprindětóre. Prin ordinațiune guvernul reguléză raporturile nóstre comerciale cu Italia și tot pe acéstă cale prejudecă întréga desvoltare a viitorului politicei nóstre vamale.

Oratorul continuând spune, că e în individualitatea ministrului-președinte Tisza de a trata în mod fórte cavaleresc cu obligamentul de a esecuta legile. O astfel de guvernare nu se póte numi constituțională și în ce privesce felul cum scie el sě useze de sfera sa de drept pe terenul dreptului constituțional, póte fi numit *Monsieur Sans-Géne.* Nu numai că guvernul usurpéză funcțiuni legislatorice ignorând legislativa, ci le usurpéză și esercită contra voinței esprese a legislativei. A făcut'o acésta guvernul într'un punct, unde era vorba despre slăbirea garanțiilor Ungariei față cu Austria.

Declară, că noul tarif vamal îl va considera de esistent numai atunci, când el va întruni învoirea tuturor factorilor. De óre-ce nou tarif nu esistă, el nici nu póte fi desbătut în înțelesul principiilor fundamentale ale dreptului constituțional. Incheie declarând, că se opune proiectului și *a limine* îl respinge.

Ministrul-președinte *Tisza* rěspunde lui Apponyi. El recunósce, că soluțiunea nu corěspunde întru tóte intereselor țěrii, ba nici chiar punctului de vedere al guvernului, dér *din cause politice a trebuit sě se facă Italiei concesiuni.* Atrocitățile de drept public despre cari a făcut amintire Apponyi, nu sunt lucruri așa de mari cum le-a presentat el. Guvernul n'a sěvěrșit atingeri de lege așa de mari, fiind că cu Italia n'a încheiat o convenție definitivă. Numai décă ar fi făcut'o acésta, guvernul s'ar fi făcut vinovat de călcarea legei.

Au mai vorbit *Ernszt* și *Endrey*, și cu acésta ședința s'a închis.

Ghiuveci activist din „părțile ardelene".

Un amic al fóiei nóstre ne adreséză din Deșiŭ următórele rênduri:

„Pe aici s'a împărțit printre diferiți membrii ai inteligenței o scrisóre-circulară, datată: Orăștie-Olpret 6 Oct. 1904 și subscrisă de Dr. Aurel Vlad, deputat și de Dr. Al. Vaida-Voevod, mare proprietar, scrisóre destul de ciudată în felul ei, atât în stil, cât și în formă și cuprins. Ea se introduce cu următórea motivare:

„Simțindu-se în părțile ardelene (!!?) pentru propagarea și susținerea curentului activist, lipsa unui diar cotidian (??!), și avênd nestrămutata convingere, că intrarea nóstră (a d-lui Dr. Vaida și a celor-lalți candidați de deputați?) în parlament este o condițiune *„sine qua non"* a regenerării nóstre naționale-politice, — de aceea în conțelegere cu mai mulți amici de principii, avem de gând sě edităm și în părțile ardelene (sic) un mare diar activist etc. etc".

Subscrișii cer apoi — chipu „din partea aderenților activiști din patrie" — un sprijin estra-ordinar pentru a face ca diarul activist „Libertatea" sě apară dilnic.

M'a surprins în cât-va vědênd pe d-l Al. Vajda-Voevod subscris alături cu Dr. Vlad. Eu scieam, că d. Vajda scurt după apariținnea „Libertății" s'a fost retras dintre cei-ce au fost fundat'o. Acum îl vedem érăși mână 'n mână cu Dr. Vlad pentru a pregăti „întrarea nóstră în parlament". Se vede că-i ard călcâiele sě devie și dênsul „mare deputat" ca soțul sěu și „marii" deputați vor firesce sě aibă la dispoșiția lor și un mare diar cotidian, care — cum face „Libertatea" — sě le spună dilnic Românilor ce înțelepți, ce energici și ce înflăcărați sunt acești „regeneratori" ai vieței nóstre naționale politice...

Am dis, că cooperarea d-lui Dr. Vaida cu Vlad ne-a surprins numai *întru câtva*, căci l'am mai vědut odată într'o situație analogă, între două luntri, când tot Vlad îl seduse a părăsi programul național și a-se înrola între propagatorii noului activism cu capul spart, care va sě dică fără program.

Nici în scrisórea despre care vorbesc a d-lor de la Oreștie-Olpret nu se găsesce nici urmă séu indicare de program. Li-se promite numai celor ce se vor obliga a plăti cvota pentru noua întreprindere, că vor fi consultați când se va stabili programul diarului; li-se mai promite, ca vor avé și influință asupra diarului.

De ce natură póte fi acéstă influință, ni-o dovedesce „Libertatea" din Orăștie, care pornind cu programul național ajunse a fi adi fóie personală a marelui deputat din „părțile ardelene" fără de nici un program și fără de nici o directivă politică națională.

Atâta spre informarea D-vóstră".

Rěsboiul ruso-japones.

Primul capitol al luptelor reîncepute s'a încheiat. Lupta a fost desperată și îngerul morții a secerat victime ca nici-odată. Planul lui Kuropatkin era, a profita de spațiul larg, ce i-l lăsase liber armata japonesă la sud, spre a încunjura aripa déptă a dușmanului și a-i strîmtora pe Japonesi spre vest silindu-i a trece fluviul Hun. Aripa stângă a Rușilor avea problema analógă cu cea a lui *Kuroki* în lupta de la Liaoyang, de a tăia, după ocuparea poșiției *Poensiku*, retragerea Japonesilor. Ideia, pe care se întemeia acest plan este clară: Era sě se deschidă drumul spre *Port-Arthur*, spre a duce ajutor eroicilor apěrători, a căror situațiune devine din ce în ce mai critică. Liberarea Port-Arthurului după un asediu de opt luni! Acésta era dorința Țarului, pe care a și esprimat'o Kuropatkin în cunoscutul sěu ordin de di.

Ținta acésta nu va puté fi urmărită de-ocamdată, fiind-că însuși Kuropatkin recunósce în raportul sěu, că resultatul luptei de la *Yantai* a fost nefavorabil. Rușii au fost siliți a se retrage. Se vede, că Kuropatkin în urma insistențelor de la Petersburg, a luat inițiativa înainte de a-și fi putut concentra forțele suficiente. Deja anunțarea ofensivei în cunoscutul ordin de di a fost o mare greșală, fiind-că de la anunțare până la esecutare a trecut o sěptěmână și deși ordinul s'a dat publicității imediat înaintea ofensivei, Japonesii prin escelentul lor serviciu de spionagiŭ aveau cunoscință de planul lui Kuropatkin și au luat měsuri în consecință, după cum se vede din eșecul Rușilor. Intențiunea lui Kuropatkin anunțată în ordinul de di, a fost zădărnicită.

După părerea specialiștilor militari, décă Japonesii vor urmări energic pe Rușii în retragere, aceștia vor trebui sě evacueze *Mukden*-ul și e o chestie deschisă, décă poșițiile de la *Tienling* vor fi în stare a acoperi retragerea la *Charbin.*

Țarul a dat ordin sě se continue lupta până la ultimul soldat, și acum se va vedé, décă Kuropatkin va avé destule forțe spre a împlini acest ordin cu șanse de isbândă.

*

Din scirile mai nouě resultă neîndoios, că în luptele de la Yantai armata lui *Kuropatkin* a suferit mari pierderi. Trupele lui bătute s'au retras și se retrag pe întréga linie urmărite fiind la centru și la flancul drept de armata lui *Nodzu.*

Se dice, că la estremitatea de vest, două divisiuni próspete japonese sub conducerea generalului *Fusina* înainteză în marș repede pe țěrmul nordic al fluviului Hun spre Mukden ca sě *taie retragerea lui Kuropatkin.* Chiar décă scirea despre cele două divisiuni próspete nu s'ar adeveri, totuși pe Kuropatkin îl amenință pericolul de a i-se tăia în două armata și décă flancului drept rusesc nu-i va succede a reține pe Oku și Nodzu până când

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Păcălit.

De Gayar.

— Hai, plécă dragul meu! — dise nevasta. — Ce tot tămândezi? O sě vedi, că ai sě scapi trenul!

D-l Plumet se ridică:

— Tu habar n'ai, ce însărcinare grea îmi dai!

— Care însărcinare? Sě te duci la țéră?

— Nu! Dér sě plec singur.... Hai și tu!

— Cu dragă inimă aș merge — rěspunse cu regret M-me Plumet — dér scii că-mi este imposibil. Pe vremea asta frumósă mě îngrămădesc damele și trebue sě le servesc în persónă. Pe mâne am de furnisat câte-va toalete, și décă nu stau de capul fetelor...

D-l Plumet își îmbrăcă pardesiul pe care i-l ținea nevastă-sa.

— Sě nu vii însě târdiu. Serile sunt încă răcoróse. Apoi sě nu uiți a aduce cu tine nisce ouă, dér sě fie próspete. Trebue sě fie la măieriște destule. Mě bucur de pe acuma. Ouăle o sě mě despăgubéscă pentru escursiune.

D-l Plumet își luă bastonul. Nevastă-sa îl însoți până la ușă, unde îi dădu două sărutări ferbinți și apoi bătêndu-l pe umĕr, îi dise:

— Sě nu faci vr'o prostie!

D'abia trecù din Place de Clichy în Boulevard des Batignolles, d-l Plumet care se despărțise adinea-ori cu atâtea regrete de nevastă-sa, își dădù capul îndĕrĕt și întinse pașii.

Era prima di de primăvară, scii, o primăvară parisiană, cum îi plăcea lui Plumet.

— Afurisită primăvară! — mormăi în sine.

Nevastă-sa, zor nevoie, sě-l trimită la țéră, când și în Paris tot așa de frumos era. Din norocire, ea fiind reținută, putep sě mérgă cel puțin singur.

Avea o mică proprietate în apropierea Parisului. O căsuță bětrână, încunjurată de pomi fără umbră și straturi de zarzavaturi. Alt-ceva nimic.

Intr'o găinărie alăturea cu ograda, vr'o șése găini jigărite scurmau în năsip sub supraveghiarea unui cocoș bětrân.

Acest loc îl numiau amicii lui Plumet — „Villa Plumet", ca sě-i măgulésca vanitatea.

Croitorésa, care a muncit o viéță întrégă în atelierul cu aer îmbâcsit, avea o dragoste nespusă pentru căsuța de la țéră. Pentru dênsa căsuța făcea parte dintr'o lume romantică, atât de viuă în imaginața sa. Bărbatul sěu acolo i-a declarat amor și la asta se gândea cu multă plăcere în tot-déuna, deși se întîmplase așa de de mult.

D-l Plumet, ajungênd la Rue de Rome, în loc s'apuce în drépta spre gara Batignolles, o cârni în stânga spre gara S. Lazar.

Nu avé așa mare zor, și afară de acésta o damă tinerică, brunetă, trecù în partea aceea!

— Drace! Ce fată frumósă!

— Ați dis ceva? întrebă dama zimbind.

— Nu! Ba da. Unde mergi așa grăbită?

— Singură nu sciu. Pe cât věd însě avem un drum.

— Ce întîmplare fericită!

— Nu-i așa? Ĕtă și o birjă, care ne va transporta acolo, unde vrem sě ajungem.

Chemară pe birjar, care se apropiă și dise:

— Poftim, suiți, domnișóră!

D-l Plumet a stat o clipită pe gânduri înainte de a-se sui.

Sě nu uite de comisionul nevestei, cu ouăle.

Mai bucuros le-ar fi cumpěrat acuma, ca sě nu pățéscă ca într'un rênd, când după o nópte chefuită, cu șampanie, a cumpěrat de la băcan nisce ouě clocite. Nevastă-sa a prins atunci bănuieli.

— Sě întreb pe amica! Se vede o damă fórte cum se cade, care ar sci sě dea un sfat.

— La Bois! — dădui ordin birjarului.

grosul armatei rusescĭ va trece peste Hunho, ușor se póte întêmpla, ca Japonesiĭ sě strîmtoreze și sě asvîrle în fluviu centrul și flancul drept al Rușilor.

Cercurile militare din Londra blaméză planul celor din Petersburg, carĭ au ordonat lui Kuropatkin sě ia ofensiva. Când Țarul a dat ascultare sfatului marilor ducĭ de a se începe negreșit ofensiva, Kuropatkin a trimis Țarului mai multe depeșĭ în carĭ se încerca sě-l convingă, că planul e neesecutabil, de óre-ce armata sa nu e încă destul de tare pentru ofensivă.

Corespondentul agenției „Reuter“, care se afla la armata lui Kuropatkin depeșéză următórele amĕnunte cu data de 12 Oct.:

Lupta și-a ajuns culmea adĭ în 12 Octomvrie când, după trei dile de luptă, *Rușiĭ au început retragerea* dând îndĕrĕt la o distanță de cincĭ milurĭ. Eu priveam lupta de pe colina Hugpas. Pămêntul se cutremura de bubuitul tunurilor. Recolta fiind adunată, bateriile nu mai erau acoperite ca la Liaoyang. Fumul granatelor acoperea ca nisce norĭ infanteria pe un teritoriu de 18 milurĭ. In jurul posițiunei de la Husampu lupta a durat până la amédĭ, când colonelul *Satkovicĭ*, care timp de patru dile s'a susținut în mod eroic, pierdênd 20 ofițerĭ s'a retras în fața atacului teribil al inimicului.

La ora 11 a. m. lupta era și mai violentă ca în diua precedentă. Trupe numĕróse, carĭ trebuiau sĕ umple rêndurile cădute, au îngreunat operațiunile. Japonesii observară îndată că s'au luat mĕsurĭ de retragere. La ora 2.20 armata întrégă începù retragerea spre rîul *Sacko* (la jumĕtate drumul între Yantai și Mukden) în direcție spre nord. La 4.15 trupele umplură traseul căii ferate și gara, Japonesiĭ îndreptară atacurĭ violente spre sud și sud-vest. Trenul aducea numĕroșĭ răniți.

„*Standard*“ primesce din *Tokio* o depeșă în care se spune, că se continuă cu succes împresurarea celor trei divisiunĭ rusescĭ, carĭ se află rupte de către armata principală, aprópe de Poensiku. Se crede, că în interiorul acestei zone se află și *Kuropatkin.*

Mareșalul *Oyama* raportéză la Tokio că se crede, că Rușiĭ au pierdut în luptele de cincĭ dile *30,000 de ómenĭ*, multe tunurĭ, puscĭ, munițiunĭ și carĕ cu provisiunĭ.

După o depeșă din Mukden, la 14 Oct. *lupta s'a reînceput.*

O telegramă din *Tokio* anunță, că centrul armatei drepte japonese a atacat la *Haocienlin* o trupă puternică ruséscă, ér colóna stângă a ocupat, după o luptă disperată, înălțimile situate spre nord de Taotaku, cheia posițiunilor rusescĭ. Armata stângă japonesă atacă *Ciakopo și Kiagantien.*

Mareșalul *Oyama* raportéză la *Tokio* că *inimicul a fost respins pe tótă linia* pe țĕrmul drept al rîului *Sacko.* In urma acésta *ofensiva Rușilor s'a zădărnicit.* Mareșalul Oyama adauge, că colóna japonesă, ce stă sub conducerea prințului *Kanin* este în mare luptă la 7 milurĭ spre ost de Poensiku.

„*Petit Journal*“ primesce din Petersburg scirea, că în luptele de o sĕptĕmână pierderile de ambele părțĭ au fost la olaltă de 80,000 ómenĭ.

Desastrul Rușilor a produs la Petersburg și în Rusia întrégă o consternare de nedescris. Țarul a rĕmas ca trăsnit la scirea despre înfrângerea lui Kuropatkin, în ofensiva căruia îșĭ pusese tóte speranțele. Un general, adjutant al Țarului, spune că două regimente din flancul drept rusesc au pierdut 36 tunurĭ și 1500 ómenĭ. In nóptea ce a urmat Rușiĭ s'au retras în fugă, lăsându-șĭ tunurile pradă inimicului.

SCIRILE DILEI.

4 — (17) Octomvrie.

Serbarea Sf. Sofii s'a celebrat la gimnasiul român gr. or. din Brașov ca și în alțĭ anĭ, erĭ în 16 Octomvrie. După liturghia cu parastas, ce s'a oficiat la biserica Sf. Nicolae, preoții îmbrăcațĭ cu odăjdii au venit în procesiune urmațĭ de elevĭ și corpul didactic. In sala festivă a gimnasiului în presența unui public numĕros, părintele Dr. Vasile *Saftu* asistat de diaconul *Prișcu* au sĕvîrșit sfințirea apei. Corul elevilor sub conducerea maestrului G. *Dima* a esecutat un cântec bisericesc și „Somnoróse păsărele“ (solo de d-l învĕțător Oancea jun.) cu precisiune neîntrecută. Publicul a aplaudat. Discursul festiv l'a rostit de astă-dată d-l profesor Axente *Banciu* vorbind despre educația și instructia din școlă ca pregătire pentru școla cea mare a vieții. Conferențiarul a ținut captivată atențiunea publicului timp de o jumĕtate de oră, ér la sfîrșit a fost viu felicitat pentru interesantele sale expunerĭ.

† Nicolae Ionescu. In comuna Brad, jud. Roman, a repausat Nicolae *Ionescu*, unul dintre veteranii luptătorĭ politicĭ ai României. Cu Nicolae Ionescu dispare o mare figură a istoriei române, contimporane, care timp de peste 50 anĭ a ocupat loc de frunte pe scena politică. Orator distins, om cu înaltă instrucțiune, repausatul a fost podóba parlamentului român, în care cu puține întreruperĭ a representat pe alegătorii din Roman timp de 40 anĭ. N. Ionescu a fost ministru de esterne în cabinetul Brătianu înainte de rĕsboiul de la 1877. Ca profesor de istorie la universitatea din Iașĭ și academician, a luat parte însemnată la tóte lucrările acestor corporațiunĭ. De vr'o 10 anĭ bĕtrânețele l'au împedecat a lua parte la desbaterĭ parlamentare. El móre în etatea de 80 anĭ încunjurat de stima generală și regretat de toțĭ.

Șéptespredece concubinarĭ cununațĭ de odată. Un lucru rar și edificător s'a petrecat sĕptĕmâna trecută în comuna Coruș, protopopiatul gr. cat. al Clușiului. In acea comună, până acuma fórte neglijată multe părechĭ trăiau în căsĕtorie nelegiuită. Protopopul Dr. E. Daianu audind despre acésta a luat mĕsurĭ, ca prin blândeță și învĕțătură acei rătăcițĭ sĕ fie adușĭ în legalitate și când tóte pregătirile necesare au fost făcute zelosul protopop a eșit la fața locului, unde a făcut înseratul (de ceea-ce nimenĭ nu-șĭ aducea aminte sĕ se fi făcut în Coruș) a ținut predică instruind părechile că înainte de cununie trebue sĕ se mărturiséscă și cuminece, i-a mărturisit, ér a doua di de 102 orĭ a rostit cuvintele: „Cuminecă-sĕ robul lui Dumnedeu etc.“, căcĭ nu mai puțin de 17 părechĭ concubinare au primit taina căsătoriei. După cum cetim în „Rĕvașul“ n'au lipsit rĕuvoitorii, carĭ i-au speriat pe cei rĕtăcițĭ, voind a-i reține de la cununie sub pretext că protopopul le va lua taxă mare și va aduce „execuție“ pe capul lor. D-l Daianu însĕ a declarat că întréga slujbă o sĕvîrșesce gratuit. In epoca acésta de agitații nazareniste și socialiste, asemenea fapte merită sĕ fie notate pentru posteritate.

Scirĭ din Blașiŭ. Ioan *Agârbicean,* abs. de teologie din Budapesta a fost numit subprefect la Internatul de băiețĭ.

— Dumineca trecută s'a început anul școlastic în Seminariul teologic din Blașiŭ, fiind de față și mitropolitul. Cu acest prilej Escelența Sa a ținut clericilor o vorbire despre perfecțiunea morală, pe care au sĕ și-o însușéscă clericii. Numĕrul ascultătorilor de teologie în 1904/5 e 60, anume în an. I 18, în al II 14, în al III 15 în al IV 13. Anul acesta seminariul are doi profesorĭ noi, pe Victor *Macaveiu* și Ștefan *Roșian.*

— Inscrierile la școla de fete s'au încheiat, numĕrul celor înscrise e 92; anume: în școlă poporală 25, în școla civilă cl. I· 16, II 26. III 16, IV 9. Din acestea locuesc în Internatul de fetițe 41. Pentru anul acesta s'a angajat în internat o bonă pentru limba maghiară și una pentru limba germană. („Unirea“)

Mórtea lui George, regele Saxoniei. Am anunțat deja în numĕrul de Sâmbătă scirea despre decĕdarea lui George, regele Saxoniei. Regele George era de 72 anĭ și a urmat pe tron înainte cu 2 anĭ după mórtea fratelui sĕu Albert. Regele George a repausat Vinerĭ spre Sâmbătă nóptea la órele 2.25 în Pilnitz. A fost om nobil, bun militar și mare protector al sciințelor. El s'a căsătorit la 1859 cu Maria Anna, infanta Spaniei. A avut 6 copii, dintre carĭ unul a murit la 1900. Fiica cea mai mare, principesa Matilda născ. 1863 e nemăritată, Fridr. August, moștenitorul de tron n. la 1865 are de soție pe principesa Luisa, cunoscută din scandalul cu Giron, principesa Alice Iosefa m. cu archiducele Otto, princ. Ioan George, loc.-colonel saxon n. la 1869 și principele Maximilian, n. 1870 este preot catolic și profesor de dreptul canonic și liturgică la univ. din Freiburg în Elveția.

Tinerimea universitară română din Clușiŭ și-a ținut — după cum cetim în „*Rĕvașul*“ — la 13 Octomvrie, séra de cunoscință. Intrunirea colegială a tinerimei a avut loc la hotelul Biasini și a fost onorată de presența mai multor familii române atât din Clușiŭ cât și din provincie (D-na și d-l Dr. Dan din Mociu, D-na și d-l Dr. Pop din Gavoșdia.) Au rostit discursurĭ studentul în drept Glăjariu, căruia i-a rĕspuns dintre bĕtrânĭ d-l V. Ranta Buticescu. Au mai vorbit d-nii studențĭ Brânzeu și Nițescu. Erau de față mai mulțĭ universitarĭ sêrbĭ și slovacĭ. Mihailovicĭ (sêrb) a vorbit sêrbesce, un slovac slovăcesce, ér un alt sêrb Zivojn. Mileticĭ a vorbit românesce. D-l I. Morariu a închinat pentru d-l Ranta și pentru frățietate. S'au cântece naționale în tóte trei limbile representate aicĭ în cea mai perfectă armonie.

Nenorocire la o vênătóre. Cu privire la scirea nóstră din numĕrul de alaltăerĭ mai aducem încă următórele detalii: In 10 l. c. n. a fost aranjată pe moșia Dobronăuț, a marelui proprietar Buchenthal, o vênătóre de rațe, la care au luat parte și consilierul de tribunal Ștefan *Grigorovicĭ* din Cernăuțĭ, cumnatul d-lui Buchenthal. Societatea de patru vênătorĭ ajungênd la iazul pe care avea sĕ se vêneze, s'a împărțit în două părțĭ, pe ambele malurĭ ale iazului. Consilierul Grigorovicĭ a luat'o prin stufăria înaltă a iazului, în care a dispărut, pentru a nu speria rațele ascunse. De-odată din stuf sbóră o rață, asupra căreia parochul Dracinschi din Dobronăuț, a slobodit din arma sa încărcătura de alice. De-odată cu detunătura se audi și un țipet, țipetul de disperare al d-lui Grigorovicĭ, care a fost lovit sub ochiul drept și în cap, eșind alicele pe partea opusă a capului după ce au trecut prin creerul mic. Grigorovicĭ a cădut fără simțirĭ la pămênt și a fost transportat în stare desperată la curtea din Dobronăuț. Medicii chemațĭ au constatat că rănirea este mortală. Consilierul Grigorovicĭ nu și-a mai venit în simțirĭ, și Miercurĭ în 12 l. c. a repausat la órele 9 diminéța, ér erĭ Vinerĭ i-s'a făcut înmormêntarea.

Biblioteca Academiei Române s'a sporit în luna Septemvrie cu 718 volume și broșurĭ, 886 numere de reviste române și 127 strĕine, 1 Atlas, 6 stampe și portrete, 2388 N-re de diare, 4 documente, 9 fotografii, 1 album, 52 foi volante și 2 pecețĭ.

Furtul de bijuterii din Clușiŭ. In cunoscuta afacere a spargerei din Clușiŭ, am raportat despre arestarea lui Pál, Ciortea și Hajdu. Poliția i-a liberat pe acești doi din urmă, fiind-că nu li-s'a putut dovedi complicitatea.

Teatru german. Comedia „*Ultimo*“ de Gustav v. Moser este una dintre cele mai reușite piese și décă se jócă de un ansamblu ca al trupei Bauer, succesul este deplin. Cassierul Gustav *Hedwig*, în beneficiul căruia s'a dat acéstă comedie, póte fi mulțumit. Duminecă s'a repetat „*Dass süsse Mädel*“, astădĭ „Der Aufsichtsrat“ dramă (novitate) Marțĭ și Miercurĭ relache. Joi „Frühlingsluft“ operetă (novitate).

ULTIME SCIRI.

Tokio, 16 Octomvrie. Lupta urméză a-se da cu mare înverșunare. Oku a mai luat 10 tunurĭ de la inimic. Kuropatkin a dat ordin de retragere la Mukden.

Berlin, 16 Octomvrie „Täglische Rundschau“ primesce din Tokio scirea, că după raporte sosite la cartierul general japones, Kuropatkin a ocupat cu 6 divisiunĭ posițiunĭ de luptă spre nord de Sako, de unde vré sĕ resiste mai departe.

Roma, 16 Octomvrie. In luptele de lângă Yantai Rușii au pierdut: Lunĭ 6900, Marțĭ 12,750, Miercurĭ 7615, Joi 10,000 ómenĭ. Cu totul 37,000. Japonesii încă au avut pierderĭ însemnate.

Londra, 16 Octomvrie. De la cartierul general al lui *Kuroki* „Standard“ primesce scirea, că Rușii ar fi pierdut 70 tunurĭ. Rușii au dat cu totul 16 atacurĭ marĭ contra Japonesilor, însĕ în cele mai multe au fost respinșĭ. Se speră, că lui Oyama iĭ va succede a împresura pe inimic.

Mukden, 16 Octomvrie. Lupta duréză încă. Ea e mai sângeróșă ca cea de la Liaoyang. Pierderile de ambele părțĭ sunt fórte marĭ. In partea Rușilor 15,000 de ómenĭ au devenit incapabilĭ de luptă. De patru dile se aduc aicĭ rănițĭ din tóte direcțiunile. Tóte vagónele sunt pline cu rănițĭ. In Mukden mereu zurue ferestrile din causa canonadei neîntrerupte.

Domnii abonațĭ, carĭ pe diua de 1 Octomvrie v. nu șĭ-au reînoit încă abonamentul, sĕ binevoiéscă a-l reînoi neamânat, ca sĕ nu li-se întrerupă regulata espedare a diarului.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

Când s'a trezit din somn d-l Plumet, pe o movilă de prundiș din strada Sacré Coeur, a vĕdut că i-a dispărut și prietena și ceasornicul.

Sus pe ceriŭ luciau stelele...

Uitându-se împrejur, zări un cadran de ceasornic luminat. Arăta 11... Ii clănțăniau dinții de frig. Căutà prin buzunare.

Erau góle. Portofoliul și pungulița de banĭ iĭ dispăruseră ca și ceasornicul. La picióre zări o batistă de damă muiată în cloroform. Incepură sĕ i-se lămuréscă creerii...

Fata aceea l'a amețit și l'a jefuit, ér acum a spălat putina...

Căutând prin buzunare, la pardesiu, găsi patru ouă. Erau întregi și îșĭ aducea chiar aminte cum au ajuns acolo.

Intr'o berărie, unde au cinat împreună, spunênd fetei istoria cu ouăle, ea a comandat patru ouă și i-le-a vîrît în buzunar.

— Pentru nevastă-ta, dise ea zimbind.

— Sunt próspete?

— Nu se póte mai próspete. Când le-am comandat, am spus, că sunt pentru un bolnav. Cunosc personal pe furnisorul. Poțĭ fi liniștit.

D. Plumet scóse acum unul din buzunar și l'a esaminat la un felinar, ce stătea la distanță de vr'o doi pașĭ.

— Curios — mormăi Plumet — par' că sunt de colóre roza. Asta vine de la reflexul luminei, apoi și ochii îmĭ sunt încă turburĭ. Bine că piciórele îmĭ sunt în regulă.

S'a sculat și a constatat, că póte umbla. O luà în drépta și trecênd prin bulevardul Rochefort, se duse spre casă.

Incetul cu încetul amețéla îi dispărea.

Incă nu era totul perdut, pentru-că aducea ouăle, pe carĭ în împrejurările actuale și la acéstă oră nu le-ar fi putut procura.

Ișĭ bătea capul sĕ iscodéscă o poveste cu care sĕ-șĭ scuze întârdierea.

La primul sunet, nevasta deschise ușa:

— Slavă Domnului!... De unde vii? Apoi speriată: Dér ce-țĭ este? Ce eștĭ așa palid?

— Nu te speria. Nu-mĭ este tocmai bine.

M-me Plumet voia sĕ scóle servitórea, bărbatul însĕ o opri.

— Las' că n'am nimica. Sĕ-mĭ dai un ceaiŭ și îmĭ trece îndată.

Apoi a început sĕ povestéscă, cum a sosit, cât lapte acru a mâncat etc. M-me Plumet se liniști.

— Ei, dér ouăle?

— Le-am adus.

— Unde sunt?

— In buzunar!

— De ce nu le-ai pus într'un coșuleț séu cutie? Puteau sĕ se spargă.

— Nu s'au spart.

D. Plumet se duse la cuier la pardesiu și scoțênd din buzunar patru ouă, le numĕrà în mânile cocónei.

M-me Plumet scóse un țipet.

Erau ouă roșii de Paștĭ!

— *st.* —

»Romana«

este titlul broşurei, care a apărut în editura tipografiei A. Mureşianu, cu descrierea şi esplicarea dansului nostru de salon

„Romana“ dans de colónă în 5 figurĭ. *Descrisă şi esplicată împreună cu musica ei, după compunerea ei originală.* Cu-o întroducere („în loc de prefaţă“,) de *Tunarul din Dumbrău*, **Popa**. — Tipografia Aurel Mureşianu, Braşov 1903.

A trecut deja o jumĕtate de secol, de când, în epoca redeşteptării nóstre naţionale, s'a compus şi înfiinţat în Braşov „Romana“, unicul dans de colónă român. In iérna anului 1901, cu ocasiunea jubileului de 50 de anĭ de la fondarea Reuniunei femeilor române, s'a serbat la balul festiv ce s'a dat în Braşov cu ocasiunea acésta şi jubileul de 50 de anĭ al „Romanei“. La acest jubileu vre-o 20 de părechĭ, damele purtând costum naţional, au jucat „Romana“ jubilară, adecă au esecutat acest dans în tocmai după regulele şi prescrierile originale, cum s'a esecutat înainte cu 50 de anĭ la primul bal al „Reuniunei“.

Autorul broşurei esplică „Romana“ în strînsă legătură cu musica ei după aceste regulĭ şi prescrierĭ originale, fără abaterile şi erorile, ce cu timpul s'au furişat în acest dans. (Esplicarea figurilor o face alăturĭ şi în limba germană.)

Meritul autorului broşurei mai sus anunţate este, că a fixat regulele originale ale „Romanei“, ca orĭ şi unde în ţinuturile şi ţĕrile locuite de Românĭ acest dans de colónă român sĕ pótă fi studiat şi jucat cum se cade şi uniform. De aceea a adaus la finea broşurei şi textul frumósei şi atrăgĕtórei musice a „Romanei“, esplicând printre note tóte mişcările dansului după tactele musicei. Pe lângă popularitatea, de care se bucură dansul „Romana“ pretutindenĭ între noi, a fost tot-déuna o dorinţă viuă a publicului nostru de a o vedé jucându-se bine, esact şi uniform. Credem, că broşura de faţă, care face istoricul şi descrierea figurilor dansului cu multă îngrijire şi acurateţă, va satisface pe deplin dorinţei generale.

Broşura este în cuart mare, hârtie fină şi tipar elegant, cu adausul unei cóle de note (musica „Romanei“ cu esplicărĭ) şi costa numai 2 cor. **50** banĭ (plus 5 banĭ porto-postal) pentru România 3 lei.

„Romana“ se póte procura de la -tipografia A. Mureşianu, Braşov.

Cărţĭ pentru comercianţĭ
şi funcţionarĭ de bancă:

Introducere în contabilitate şi contabilitatea înpurtidă simplă, *de I. C. Panţu.* O carte bună pentru a învĕţa cu uşurinţă contabilitatea. Paginĭ I—VIII + 213. Preţul 2 cor. (+ 20 b. p.)

„Curs complet de corespondenţa comercială“ de *I. C. Panţu.* Conţine modele de circulare, scrisorĭ de informaţiunĭ, recomandaţiunĭ şi acreditive; scrisorĭ în comerciul cu mărfurĭ, comisiune şi espediţiune; cestiunĭ cambiale, afacerĭ cu efecte, monede, cupóne etc. Preţul 3 cor. 20 b. (+ 20 b. p.)

Al doilea capitol din contabilitatea duplă, de *I. C. Panţu.* Acéstă broşură conţine: *afacerile de credit cambial şi afacerile de bancă.* Preţul broş. 2 coróne (+ 10 banĭ porto).

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 Octomvrie n. 1904.

Renta ung. de aur 4%	119.15
Renta de coróne ung. 4%	97.75
Impr. căil. fer. ung. în aur 3½%	89.05
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	97.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.50
Impr. ung. cu premii	210.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	163.—
Renta de hârtie austr.	99.80
Renta de argint austr.	99.75
Renta de aur austr.	119.60
Renta de coróne austr. 4%	100.—
Bonurĭ rurale ungare 3½ %	91.25
Losurĭ din 1860.	155 20
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	16.35
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	776.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	664.75
Napoleondorĭ	19.08
Mărcĭ imperiale germane	117.60
London vista	239·32½
Paris vista	95.25
Note italiene	95.15

Cursul pieţei Braşov.

Din 14 Octomvrie n. 1904.

Bancnote rom.	Cump.	18.88	Vênd.	18.92
Argint român.	„	18.80	„	18.90
Napoleond'orĭ.	„	19.02	„	19.10
Galbenĭ	„	11.20	„	11.30
Ruble Rusescĭ	„	2.53	„	2.55
Mărcĭ germane	„	117.20	„	117.40
Lire turcescĭ	„	21.50	„	21.60
Scris. fonc. Albina 5%		101.—	„	102.—

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Octomvrie st. n. 1904.

Plecarea trenurilor din Braşov.

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·32 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 8·7 min. séra.
IV. Tr. accel. p. Arad la órele 10·26 m. séra.

Dela Braşov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 4·59 m. dim.*)
*) (Nu mai până în 15 Novembre).
III. Trenul mixt la órele 11·35 m. a. m.
IV. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).
V. Tren mixt la órele 6·50 séra.* (care circulă numai la Predeal).

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu şi Ciuc-Ghimes:

I. Trenul de pers. la óra 5.25 min. dim.*
II. Trenul mixt la óra 8·45 min. a. m.* (* au legătură până la Ciuc-Gyimes).
III. Trenul de per. la óra 2·50 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Szereda).
IV. Tren de pers. la órele 6.34 m. séra.*

Dela Braşov la Zĕrnescĭ (gara Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 9·2 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 5·26 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Tren acc. p. Arad la órele 4·52 m. dim
II. Trenul de persóne la óra 7·50 dim.
III. Tr. accel. peste Cluşiu la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 9·27 min. séra.

Dela Bucurescĭ la Braşov:

I. Tren. de pers. la óra 7·28 min. dim.
II. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m. (Are legătură cu Sibiiu şi Cluj).
III. Trenul pers., la óra 4·55 m. p. m.
IV. Trenul mixt. la óra 9·18 min. séra.
V. Tr. accel. la órele 10·14 m. séra. (Numai până în 15 Novembre).

Dela Kezdi-Oşorheiu şi Ciuc-Ghimes la Braşov

I. Trenul de persóne la óre 8.25 m. dim. (are legătură cu Ciuc-Sereda).
II. Trenul de pers. la óra 1·59 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Gyimes).
III. Trenul mixt, la óra 6·10 m. séra.*)
IV. Tren mixt, la órele 10·1 m. séra.

Dela Zĕrnescĭ la Braşov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.